

vision af traktatens lidt ældre bestemmelser. Det er vigtigt ikke bare for Danmark, at man sikrer en stærk sikkerhed ved de eksisterende værker, da der er mange mennesker, der er afhængige af disse. Det er uansvarligt at lade sikkerheden på disse værker stå til. Vi har set eksempler på, hvad radioaktivt udslip kan gøre ved miljøet og mennesker, og dette er ikke rare erfaringer.

Østrig har fremlagt et kort forslag om indkaldelse af en ny revisionskonference om Euratom-traktaten i forbindelse med konventets arbejde. Dette er påstået urealistisk inden for den tidsramme, som nu er blevet sat for regeringskonferencen. Det er foruroligende, at forfatningens tidsplan skal være afgørende for, at vi kan få en gavnlig revision af Euratom-traktaten. Men fordi EU har travlt med denne forfatning, bliver vigtigere ting som en revision af denne traktat skubbet i uendeligheder, og hvem ved, hvor lang tid der går, inden EU får tid til en revision af reglerne for långivning til atomkraftværker? Hvem ved, hvor lang tid der går, inden EU mener, at der er tid til at arbejde for bedre sikkerhed på eksisterende a-kraftværker? Det ville være ærgerligt, hvis Danmark var et af de sidste lande, der tilsluttede sig en revision.

Kl. 10.45

Alt i alt vil Dansk Folkeparti støtte ethvert tiltag til at sikre sikkerheden på eksisterende værker til gavn ikke kun for Danmark, men også for hele Europa og vores nabolande.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Fru Karina Sørensen sagde, at Danmark skulle støtte Østrigs forslag. Nu har jeg forstået ministerens tale sådan, at der ikke findes noget forslag fra Østrig, der er fremlagt i forhold til konferencen. Der findes et stykke papir, hvilket vi også har fået oplyst, men der ligger ikke et forslag, så i øjeblikket er der jo ikke nogen risiko for, at Danmark bliver sidst.

Det, man måske kunne synes, og som vi i hvert fald synes, er, at man ikke ligefrem behøver at være først, men jeg kan da godt forestille mig, at Dansk Folkeparti kunne synes, at det var sjovt i forbindelse med forfatningstraktaten at smide et stykke sæbe i brusekabinen.

(Kort bemærkning).

Karina Sørensen (DF):

Jeg står her med et bilag fra Europaudvalget, bilag 93, alm. del, punkt 87. Heri står der: Der bør

vedtages en erklæring om indkaldelse til en ny revisionskonference om Euratom-traktaten.

Det kan Dansk Folkeparti støtte, også inden forfatningstraktaten bliver færdig.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Det er rigtigt, at det er blevet nævnt under et Europaudvalgsmøde, at der lå sådan et forslag, men det er jo aldrig blevet fremsendt til f.eks. det irske formandskab i forbindelse med forfatningstraktaten. Så det er jo ikke noget, man kan tage stilling til, for det findes ganske enkelt ikke. Så kan man have nogle holdninger til, hvad der lå i det stykke papir, Østrig havde lavet, men det er jo ikke afleveret nogen steder.

(Kort bemærkning).

Karina Sørensen (DF):

For Dansk Folkeparti er det ikke afgørende, om papiret er blevet afleveret til det irske formandskab. Det afgørende er, hvad Danmarks holdning er til det i Europa.

Formanden:

Så er det fru Gitte Seeberg som ordfører.

Gitte Seeberg (KF):

Tankerne bag SF's forslag om en revision af Euratom-traktatens bestemmelser er vi langt hen ad vejen sympatisk indstillet over for.

Det Konservative Folkeparti nærer ikke noget ønske om at udvide lånerammen til nye atomkraftværker eller til forlængelse af eksisterende atomkraftværker, sådan som det også fremgår af forslaget.

Baggrunden herfor er naturligvis, at vi fra konservativ side er imod en yderligere udbygning af atomkraftværker; vi ønsker ikke atomkraftværker i Danmark og ønsker selvfølgelig af samme grund heller ikke, at man udbygger atomkraftværker i andre europæiske lande.

Men på den anden side må vi også erkende, at der er lande, både i og uden for EU, som har atomkraft, og en del af disse har endog meget usikre anlæg.

Personligt har jeg haft den, ja, man må vel nærmest sige tvivlsomme fornøjelse at besøge Tjernobylværket for nogle år siden i forbindelse med en rejse, jeg var på med Folketingets Miljøudvalg, og jeg vil sige, at det var en skræmmende oplevelse. Den type værker findes jo stadig mange steder rundt omkring, særlig i de tidligere kommunistiske lande, og på disse kraftvær-